

Hoài vọng

Thơ: Hạ Trắng
Nhạc: Lê Hoàng

Em có nói là giận đâu Chẳng qua chiều tím úa thu sầu

Mưa cứ rơi vào trong mắt gió cứ quất vào buốt tim đau. Chỉ

vì tại yêu quá thôi và tại anh cứ như sóng gào em biết ra

sao. Ngỡ đã quên đi mối duyên đầu Chỉ

là như một giấc chiêm bao Anh như cơn gió đi rồi đến cuốn cả hồn

em lạc chốn nao. Nhớ lắm lắm sao biết đâu tìm! Anh

đi xa khuất có biết rằng em héo cả tim Rồi mai vạn nẻo đường

trần Trăm năm cũng chỉ thoáng phù vân Biết anh có ghé qua lần

nữa? Anh ơi! Mong chẳng thành. Anh ơi! Nhớ nhé xin hãy

hứa Kết lại duyên xưa chuyện chúng mình.